

Arrest

nr. 204 825 van 1 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 januari 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. TUCI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit Shkodër en de Albanese nationaliteit te bezitten. In 1998 werd uw oom, de broer van uw vader, vermoord. Toen u 13 jaar was, was u met enkele vrienden op stap in Shkodër. Eén van uw vrienden sloeg een raam uit met een steen. U vluchtte maar werd een tweetal uren later gearresteerd. U werd vrijgelaten maar het kwam tot een proces. U diende zich naar aanleiding van het vonnis aan enkele voorwaarden te houden, die vervroegd werden opgeheven wegens uw goed gedrag. In mei of juni 2010 raakte uw broer, A. (...), verwickeld in een conflict met uw buurjongen, El. V. (...). Jullie kenden elkaar al jullie ganse leven en gingen tot dan op vriendschappelijke wijze met elkaar

om. Voor zover u nadien vernam, draaide het conflict tussen A. (...) en El. (...) om meisjes. El. (...) drong in juni of juli 2010 op een nacht de woning van A. (...) binnen en vuurde schoten af. A. (...) werd wakker, waarop El. (...) vluchtte maar zijn motor op de binnenplaats van de woning van A. (...) achterliet. A. (...) contacteerde de politie, die de motor naar El. (...) terug traceerde. El. (...) ontkende echter elke betrokkenheid en haalde ter verdediging aan dat zijn motor voordien was gestolen. De politie slaagde er niet in de verklaringen van El. (...) te ontcrachten en A. (...) stond aldus machteloos. Enkele weken later ging u met El. (...) zwemmen. Tijdens het zwemmen hield El. (...) u onder water, volgens u in een poging u te verdrinken. U slaagde erin te ontsnappen. Toen u El. (...) aansprak op zijn gedrag, stelde hij dat het om een grapje ging. U voelde zich echter ernstig bedreigd en geprovoceerd door El. (...). U meent dat El. (...) zijn woede om het conflict met A. (...) op u richtte, omdat u minderjarig en weerloos was. De verstandhouding tussen u en El. (...) werd steeds slechter. El. (...) beval u voortdurend zaken voor hem te halen en beledigde en provoceerde u onafgebroken. Hij verweet u de moord op uw oom in 1998 niet te wreken volgens de tradities van de bloedwraak. U durfde dit niet aan uw familie kenbaar te maken uit angst problemen te veroorzaken. Omdat u naast El. (...) woonde, kon u evenmin aan El. (...) ontsnappen. Rond 25 juli 2010 werd u 's nachts wakker door voetstappen en het geruis van een broek. Toen u de ogen opende, zag u dat El. (...) in uw kamer stond. Hij hield een pistool met geluidsdemper op u gericht. Op dat moment hoestte uw vader, waarna El. (...) de vlucht nam. De volgende dag zag u El. (...) maar u deed alsof er niets was gebeurd, uit angst. Die dag gaf El. (...) u een klap en verweet u opnieuw de moord op uw oom niet gewroken te hebben. U vertelde het gebeuren niet aan uw familie. Een tiental dagen voor 19 augustus 2010 ontving u van El. (...) een vuurwapen dat u voor hem diende te bewaren. Uit angst durfde u niet te weigeren. Op 19 augustus 2010 was u in de winkel van uw moeder aan het werk toen El. (...) u sommeerde bij hem te komen. Hij had een vuurwapen in zijn broekzak en vroeg naar het wapen dat hij u in bewaring had gegeven. Hij zei dat hij het wapen de dag erop terug zou bezorgen. U stelde dat hij het wapen moest nemen en houden, omdat u er niets mee te zien wou hebben. Daarop gaf El. (...) u een klap met de kolf van het pistool op uw voorhoofd. U bloedde en keerde naar huis terug om uw wonde te verzorgen. U nam het wapen dat u voor El. (...) in bewaring had met de bedoeling het hem terug te geven. Toen u El. (...) zag, werd u plots overvallen door een grote angst dat hij u zou vermoorden met het wapen. In een opwelling richtte u het wapen op El. (...), die zich net van u afkeerde. U vuurde en El. (...) werd gedood. U vluchtte naar de broer van uw moeder in Laç en vertelde hem dat u een misdaad had begaan. Hij zei u tot rust te komen, waarna hij enkele uren later de politie contacteerde. De politie haalde u op en bracht u over naar het politiecommissariaat van Shkodër. U bekende er onmiddellijk El. (...) te hebben gedood. U werd door de politie geslagen en gedwongen verklaringen te ondertekenen die u niet had afgelegd. U meent dat de politie onder invloed van een familielid van de V. (...)’s, die een hoge functie binnen de politie zou hebben, valse verklaringen opstelde met het doel u een zwaardere straf te bezorgen. U verbleef drie dagen in de cel alvorens u voor de rechter werd gebracht. De rechter beval uw verdere aanhouding en u werd wegens uw jeugdige leeftijd - u was toen 16 jaar - naar de jeugdgevangenis van Kavajë overgebracht. Tijdens het proces verscheen uw advocaat vaak dronken of totaal niet, waardoor zittingen herhaaldelijk moesten verdaagd worden. De vader en oom van El. (...), die als getuigen waren opgeroepen, bekeken u scheef. Uiteindelijk werd u wegens moord tot 12,5 jaar gevangenisstraf, de maximumstraf voor een minderjarige, veroordeeld. U meent dat het hier om een onterecht veroordeling gaat, bewerkstelligd door de V.(...)’s, gezien een minderjarige nooit eerder tot een dergelijk hoge straf werd veroordeeld. U ging in beroep en uw straf werd naar 8 jaar en vier maanden gevangenisstraf teruggebracht. U werd opgesloten in de gevangenis van Kavajë, waar u de kans kreeg een beroep te leren. Toen u meerderjarig werd, werd u naar de gevangenis van Lezhë overgebracht. Op 26 december 2015 werd u wegens goed gedrag vervroegd vrijgelaten. De broers van uw moeder haalden u op in de gevangenis. Uit vrees door de V.(...)’s uit wraak te worden vermoord, verliet u Albanië op 20 januari 2016 en kwam u nog diezelfde dag in België aan, waar nagenoeg uw ganse familie verblijft. U vroeg hier op 27 januari 2016 asiel aan.

U bent in het bezit van uw Albanees paspoort, uitgereikt op 6 januari 2016 te Shkodër en van twee familiecertificaten, uitgereikt op 13 januari 2016. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw aanhoudingsbevel, dd. 20/08/2010, op verdenking van moord op El. V. (...); het vonnis n.a.v. uw inbeschuldigingstelling voor moord op El. V. (...), dd. 02/06/2011, waaruit blijkt dat u in eerste aanleg tot 12,5 jaar en in beroep tot 8 jaar en vier maanden gevangenisstraf werd veroordeeld wegens de moord op El. V. (...); het strafuitvoeringsbevel, dd. 12/01/2012, naar aanleiding van uw veroordeling in hoger beroep; een attest ter staving van uw veroordeling en vrijlating, dd. 24/12/2015; een certificaat, dd. 06/12/2012, ter staving van het feit dat u een opleiding volgde in de gevangenis en een certificaat n.a.v. uw deelname aan sociaal-culturele activiteiten in de gevangenis, dd. 06/03/2012.

B. Motivering

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen dat u riskeert het slachtoffer van een bloedwraak te worden wegens de moord op El. V. (...), aannemelijk zijn. Immers, de door u gepleegde moord op El. V. (...) werd uitgebreid in de Albanese media gedocumenteerd. Tevens legde u zelf verscheidene documenten neer die een bewijs voor deze moord vormen. Gezien de ernst van het gepleegde feit en gezien de rechtbank u in eerste aanleg tot de maximumstraf veroordeelde wegens moord en illegaal wapenbezit (zie vonnis in administratieve dossier), is het in de context van bloed- en erewraak zoals die in het noorden van Albanië nog wordt toegepast, aannemelijk dat u riskeert het slachtoffer van bloedwraak te worden. Hoewel uit informatie van het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat de Albanese autoriteiten wel degelijk optreden in zaken van bloedwraak en aldus bescherming bieden, blijkt uit deze informatie tevens dat in bepaalde gevallen niet uit te sluiten valt dat deze bescherming ontoereikend is. Gezien bovenstaande vastellingen alsook gezien uw familieleden duidelijk aantoonde dat uw woning zich slechts op luttele meters van de woning van de familie V.(...), met wie u in bloedwraak bent, is gesitueerd (zie foto's neergelegd door K. K. (...)), is het aannemelijk dat in dit specifieke geval de door de Albanese autoriteiten geboden bescherming ontoereikend kan zijn. De kanun gebiedt immers dat mannen die in een bloedwraak worden geviseerd, hun woning uit respect voor het slachtoffer niet verlaten. Wanneer zij dit toch doen, kunnen zij het slachtoffer van bloedwraak worden. Gezien uw woning en die van uw belagers aanpalend zijn, kan aangenomen worden dat de politie door uw belagers in snelheid kan worden gepakt. Om deze reden is de Commissaris-generaal van mening dat in hoofde van u er wel degelijk een risico is op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie wegens uw behoren tot een sociale groep.

Niettegenstaande het bestaan van een mogelijke vrees voor vervolging en/of een risico op ernstige schade dient in het kader van het onderzoek van uw asielmotieven evenwel te worden nagegaan of u niet valt onder een van de bestaande uitsluitingsgronden. De in artikel 1, F (b) van de in de Vluchtelingenconventie en de in art. 55/2 van de wet van 15 december 1980 vermelde uitsluitingsgrond houdt in dat een uitsluiting van de vluchtelingenstatus dient te worden overwogen voor 'een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf begaan heeft buiten het land van toevlucht voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten'. Artikel 55/4 (c) van de wet van 15 december 1980 stelt dat 'een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd'. De uitsluitingsclausules betreffen niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven, maar ook medeplichtigen en leidinggevendenden, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. art. 25, §3, Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1F-misdrijf werd gepleegd - eventueel door iemand anders - en dat de persoon in kwestie hierbij een substantiële bijdrage heeft geleverd, wetende dat zijn of haar handelen of niet-handelen het plegen van het misdrijf zou bevorderen.

Inzake de toepassing van artikel 1, F (b) van het Vluchtelingenverdrag stelt het UNHCR dat met volgende factoren rekening moet worden gehouden om te bepalen of de ten laste gelegde feiten al dan niet als ernstig kunnen worden gekwalificeerd: de aard van het misdrijf, het toegebrachte leed, het type procedure voor de berechting van het misdrijf, de (aard van de) voorziene straf, en de vraag of de meeste andere rechtssystemen het misdrijf in kwestie eveneens als ernstig zouden beschouwen. Volgens het UNHCR dient een misdrijf als niet-politiek gekwalificeerd te worden indien het werd gepleegd om andere dan politieke motieven, zoals persoonlijke redenen of voordeel. Indien er geen rechtstreeks en causaal verband bestaat tussen het gepleegde misdrijf en het nagestreefd politiek doel of het misdrijf niet in verhouding staat tot het nagestreefd politiek doel wegens het extreem gewelddadig karakter ervan, is het misdrijf evenmin politiek van aard (UNHCR, "Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees", Genève, 4 september 2003, randnr. 38-43; UNHCR, Statement on Article 1F of the 1951 Convention, juli 2009, p. 12).

Moord is een zware misdaad, die ook naar Belgisch recht op dergelijke wijze geïnterpreteerd wordt. Uit uw verklaringen en uit het vonnis van de rechtbank Shkodër, dd. 02/06/2011, blijkt duidelijk dat u schuldig bent aan moord met voorbedachte rade uit, aldus de rechtbank van Shkodër, "lage motieven". U haalde aan El. (...) te hebben vermoord omdat u zich sedert enige tijd onafgebroken geprovoceerd, beledigd en vernederd voelde. El. (...) zou eerder getracht hebben u te vermoorden. U stelde uit vrees voor uw eigen leven El. (...) te hebben vermoord (gehoor CGVS pp. 5, 1). U stelde spijt te hebben van uw daad (gehoor CGVS p. 6). Uw verklaringen over uw spijt overtuigen evenwel niet.

Immers, er dient vastgesteld dat u jaren na de moord en tevens jaren na de uitsluitingsbeslissingen van uw vader, uw oom en uw neef, nog steeds geen correcte weergave van de feiten geeft. Zo kunnen uw verklaringen als zou u in een opwelling El. V. (...) hebben vermoord n.a.v. het feit dat u rechtstreeks bedreigd werd, niet als geloofwaardig worden weerhouden. Meerdere elementen in de dossiers van uw

familieleden en uit uw Albanees gerechtelijk dossier tonen immers aan dat de moord op El. V. (...) op voorhand was beraamd, en dat hierbij de nodige voorbereiding is voorafgegaan (zie vonnis moord in administratieve dossier). U stelde dat u op de dag van de moord een vuurwapen moest halen dat u voor El. (...) in bewaring hield. Omdat u die dag door El. (...) was bedreigd, meende u dat hij u zou vermoorden met dat wapen. In een opwelling schoot u hem neer. Vooreerst is het opvallend dat het wapen in kwestie geen handvuurwapen maar een Kalasnikov (zie vonnis in administratieve dossier), een zwaar oorlogswapen, is, dat enige handigheid vereist om te hanteren. Bovendien beweerde u zonder nadenken te hebben gevuurd, op een moment dat El. (...) zich zijdelings draaide (gehoor CGVS II pp. 6-7). Uit het autopsierapport, zoals weergegeven in het door uw familie neergelegde vonnis, blijkt evenwel dat u een aanzienlijk aantal kogels afvuurde op El. (...), waardoor hij meerdere verwondingen aan de rug opliep. Bovendien blijkt uit het door u neergelegde vonnis dat u werd veroordeeld wegens moord met voorbedachte rade, mede doordat u op voorhand het slachtoffer surveilleerde alvorens hem te doden, hetgeen haaks staat op uw bewering El. (...) in een opwelling te hebben gedood. Hoewel het Hof van Beroep nadien de opgelegde strafmaat verminderde, behield het de veroordelingsgrond (moord met voorbedachte rade).

Bovendien verklaarde uw moeder tijdens het gehoor op het CGVS dat u de ochtend van de moord de ganse tijd uw moeder in haar winkel had geholpen. U verliet de winkel rond de middag om zich thuis op te frissen (gehoor CGVS moeder p. 5). Uzelf haalde op geen enkel moment aan El. (...) te zijn gevolgd. U stelde louter hem te zijn tegengekomen onderweg naar de winkel, waarna hij u sloeg. U keerde naar huis terug om het bloed van uw gezicht te wassen, nam het door El. (...) gevraagde wapen en schoot hem in een opwelling neer tijdens de overdracht van dit wapen (gehoor CGVS p. 6). Later haalde u dan weer, net zoals uw moeder, aan die ochtend in de winkel van uw moeder te hebben gewerkt (gehoor CGVS p. 11). Echter, zoals hoger gesteld, blijkt uit een lezing van het vonnis naar aanleiding van uw veroordeling in eerste aanleg dat u El. (...) die dag heb gesurveilleerd, een koffie dronk in een bar, geld vroeg aan uw broer om uw vlucht te verzekeren en vervolgens het juiste moment afwachtte om hem te doden. De rechtbank baseert zich hiervoor op uw verklaringen (zie vonnis in administratieve dossier). Uw bewering dat uw verklaringen zoals weergegeven in het vonnis werden verkregen na gebruik van mishandeling en dwang door de politie (gehoor CGVS p. 7), kunnen niet worden weerhouden. Immers, uw familieleden legden een attest neer van de advocaat die u bijstond tijdens uw proces ter ondersteuning van hun asielaanvragen (zie attest I. B. (...), d.d. 16/07/2011, in administratieve dossier). In dat attest maakte hij evenwel geen enkele melding van enig gebruik van geweld of dwang door de politie. Bovendien is ook het vonnis in beroep geen spoor van dergelijke bewering ten aanzien van de politie terug te vinden, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan dit deel van uw verklaringen. Dat u zelfs in de wetenschap dat andere van uw familieleden een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus ontvingen omwille van de moord op El. V. (...), bewust onware verklaringen aflegt, valt dan ook niet in overeenstemming te brengen met een oprechte spijt van de misdaad die u heeft begaan.

Hoewel u minderjarig was ten tijde van de feiten, kan dit bij de beoordeling van uw asielaanvraag niet als verschoningsgrond worden gezien. Uw jeugdige leeftijd op de het moment van de feiten kan geen afbreuk doen aan de ernst van het gepleegde misdrijf. Bovendien werd uw jeugdige leeftijd in overweging genomen door de rechtbank van Shkodër en werd de u opgelegde straf, zijnde 25 jaar gevangenisstraf, gehalveerd omdat u minderjarig was. Voorts werd uw straf in beroep verminderd en mocht u uiteindelijk de gevangenis vervroegd verlaten wegens een gunstmaatregel van de Albanese overheid. Overigens kan ook in België een minderjarige uit handen worden gegeven en in bepaalde gevallen als volwassene worden berecht, indien de feiten als bijzonder zwaar worden gekwalificeerd.

Om alle voorgaande redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1, par. F (a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Om bovenvermelde redenen en op basis van art. 55/4 c) van de Vreemdelingenwet dient u tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Wanneer de Commissaris-generaal een persoon uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid en artikel 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggedleid naar Albanië. Een verwijderingsmaatregel is dan ook niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten vermogen op geen enkele wijze deze beslissing op gunstige wijze te beïnvloeden. De moord op El. V. (...) staat immers niet ter discussie, evenmin worden uw gevangenisstraf en vrijlating in twijfel getrokken.

Tot slot dient opgemerkt dat ik in het kader van de eerste asielaanvraag van uw vader, I. K. (...) (O.V. (...)), besloot tot een uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus wegens betrokkenheid bij de moord op El. V. (...). In het kader van de tweede

asielaanvraag van uw vader besloot ik tot een niet-inoverwegingname van de asielaanvraag. In het kader van de asielaanvragen van uw oom, K. K. (...) (O.V. (...)), en uw neef, Bl. K. (...) (O.V. (...)), nam ik reeds in 2012 een beslissing tot een uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus, eveneens wegens betrokkenheid bij voornoemde moord op El. V. (...). Met de huidige toekenning van de vluchtelingenstatus aan uw moeder en aan uw overige familieleden in 2012 kan geen rekening worden gehouden, gezien zij op geen enkele wijze betrokken partij waren in de moord op El. V. (...), in tegenstelling tot u.

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat niettegenstaande u dient te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie evenals van de subsidiaire beschermingsstatus, de Commissaris-generaal meent dat het in de huidige omstandigheden niet aangewezen is dat u gedwongen zou worden teruggeleid naar uw land van herkomst, waar volgens uw verklaringen, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringplicht. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 3 EVRM. In een derde en laatste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 8 EVRM.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De schending van artikel 8 EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661; RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4.1. Verzoekende partij meent dat zij onterecht wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Zij meent dat de feiten waarvoor zij in Albanië veroordeeld is onvoldoende zwaarwichtig zijn om te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus op basis van artikel 1, F van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 55/4, c) van de Vreemdelingenwet. Bovendien was zij het slachtoffer van het complot van de Albanese politie en heeft zij haar buurjongen vermoord na provocatie. Haar verklaringen zoals weergegeven in het vonnis werden verkregen na gebruik van mishandeling en dwang door de politie. Verzoekende partij onderstreept voorts nog dat zij reeds veroordeeld werd in Albanië en haar straf heeft uitgezeten. Zij heeft dus niet haar land verlaten om aan

de strafrechtelijke gevolgen van haar daden te ontsnappen. Door haar uit te sluiten van internationale bescherming, wordt verzoekende partij voor een tweede keer gestraft, hetgeen strijdig is met het *non bis in idem*-beginsel.

2.2.4.2. De Raad wijst erop dat een vreemdeling overeenkomstig artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, F, (b) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 wordt uitgesloten wanneer hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten. Artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

In casu dient te worden vastgesteld dat uit de verklaringen van verzoekende partij en uit het vonnis van de rechtbank van Shkodër, d.d. 02/06/2011, duidelijk blijkt dat verzoekende partij schuldig is aan moord met voorbedachten rade uit, aldus de rechtbank van Shkodër, "*lage motivever*". De Raad onderstreept dat moord een zware misdaad is, die ook naar Belgisch recht op dergelijke wijze geïnterpreteerd wordt en derhalve beschouwd wordt als een ernstig misdrijf.

Het feit dat zij haar straf heeft uitgezeten doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat zij in haar land van herkomst een ernstig misdrijf (moord met voorbedachten rade) heeft gepleegd. Waar zij stelt dat zij doordat zij wordt uitgesloten van internationale bescherming voor een tweede keer wordt gestraft, hetgeen strijdig is met het *non bis in idem*-beginsel, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing geen strafsancie is, maar een administratieve beslissing die volledig los staat van de strafvervolging. Het adagium "*non bis in idem*" belet niet dat maatregelen of sancties van verschillende orde worden opgelegd voor dezelfde feiten (RvS 7 december 2006, nr. 165.665).

De Raad wijst er verder nog op dat verwerende partij in de bestreden beslissing uitgebreid motiveert dat de verklaringen van verzoekende partij over haar spijt niet overtuigen, nu zij, jaren na de moord en tevens jaren na de uitsluitingsbeslissingen van haar vader, haar oom en haar neef, nog steeds geen correcte weergave van de feiten geeft. In het bijzonder wordt vastgesteld dat haar verklaring tijdens haar gehoor als zou zij in een opwelling El. V. hebben vermoord n.a.v. het feit dat zij rechtstreeks bedreigd werd, geenszins te verenigen is met meerdere elementen in de dossiers van haar familieleden en in haar Albanees gerechtelijk dossier. Verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het louter herhalen dat zij geprovoceerd werd door haar buurjongen, doch onderneemt zij geen enkele poging om desbetreffende motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daarnaast herhaalt zij nog dat haar verklaringen zoals weergegeven in het vonnis werden verkregen na gebruik van mishandeling en dwang door de politie, doch wijst de Raad erop dat verwerende partij dienaangaande in de bestreden beslissing reeds motiveert dat deze verklaringen niet kunnen worden weerhouden, nu in het attest van haar advocaat die haar bijstond tijdens haar proces, neergelegd door haar familieleden ter ondersteuning van hun asielaanvragen, nergens gewag wordt gemaakt van enig gebruik van geweld of dwang door de politie en ook in het vonnis in beroep geen spoor van dergelijke bewering ten aanzien van de politie kan worden teruggevonden. Het louter herhalen van haar verklaringen biedt geenszins soelaas. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. De Raad treedt verwerende partij dan ook bij in de motivering dat de vaststelling dat verzoekende partij, zelfs in de wetenschap dat andere van haar familieleden een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus ontvingen omwille van de moord op El. V., bewust onware verklaringen aflegt, niet in overeenstemming te brengen valt met een oprechte spijt van de misdaad die zij heeft begaan.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij nog oppert dat de bestreden beslissing niet steunt op motieven die onderbouwd worden door de feiten eigen aan deze zaak, zodat er sprake is van een stereotype motivering, duidt de Raad er evenwel op dat verwerende partij wel degelijk alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen heeft onderzocht en op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom verzoekende partij dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door verzoekende partij aangereikte documenten en gebeurtenissen worden besproken, stelt de Raad vast dat er een nauwkeurige feitenvinding heeft plaatsgevonden en dat er geenszins sprake is van een "*stereotype motivering*".

2.2.6. Het voorgaande in acht genomen, dient verzoekende partij overeenkomstig artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, F, (b) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

2.2.7. Tevens dient verzoekende partij, overeenkomstig artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.8. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT